

JACK LONDON

CHEMAREA STRĂBUNILOR

ANDREAS PRINT

(1876-1916)

Jack London

CHEMAREA STRĂBUNILOR

Redactor: Laura Ivona Dumitru

ANDREAS PRINT

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LONDON, JACK

Chemarea străbunilor / Jack London; trad.: Consuela Tănase

București: Andreas Print, 2013

ISBN 978-606-8271-03-3

Tănase, Consuela (trad.)

DIFUZOR EXCLUSIV:
AGENȚIA DE DIFUZARE DE CARTE

IVO PRINT

Calea Griviței nr. 158, demisol, sector 1, București

Tel./Fax: 021.222.07.67

E-mail: ivo_print@yahoo.com

Site: www.editura-andreas.ro

Traducere: Consuela TĂNASE

Titlul original: „The Call of the Wild“ (1903)

© Editura **ANDREAS PRINT**, București, 2013

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate editurii

Redactare: Laura-Ivona DUMITRU

Tehnoredactare: Gheorghe DUMITRU

Copertă și desene: Costin CĂLIMOCEANU

Bun de tipar: 25.05.2011; Coli de tipar: 7

Format: Z₆ (16/54x84 cm).

ISBN 978-606-8271-03-3

CUPRINS

Cine a fost Jack London? / 5

Capitolul 1: În sălbăticie / 9

Capitolul 2: Legea bătei și a colților / 25

Capitolul 3: Dominația fiarei primitive / 36

Capitolul 4: Cine a devenit șef / 51

Capitolul 5: Munca grea pe pârție / 61

Capitolul 6: Din dragoste pentru un om / 78

Capitolul 7: Răsunetul chemării / 93

Cine a fost Jack London?

onsiderat a fi cel mai bun scriitor american, Jack London, pe numele de naștere *John Griffith Chaney*, s-a născut în San Francisco, pe 12 ianuarie 1876. Se crede că este fiul ilegitim al lui William Chaney, astrolog și jurnalist, care a părăsit-o pe Flora, mama scriitorului, înainte ca acesta să se nască. Flora s-a căsătorit ulterior cu John London, un veteran de război.

Jack a început târziu școala elementară, dar era un autodidact și în curând a devenit un cititor avid, reușind să recupereze foarte repede. A absolvit liceul din Oakland și a fost admis la Universitatea Berkeley, unde a stat doar șase luni.

În 1900 s-a căsătorit cu Bess Maddern. A fost o căsătorie tipic victoriană, bazată pe interes, nu pe dragoste. Au avut împreună două fete, iar în 1903 s-au separat, Jack găsind dragostea adevărată alături de secretara sa, cu care s-a și căsătorit. Singurul lor fiu, Joy, a murit la vârsta de 38 de ani.

A navigat în apele Pacificului, la bordul vasului *Snark*. Alături de soția sa a reușit să dezvolte în California o fermă, *Beauty Ranch*.

Până în anul morții sale, 1916, la 22 decembrie, a avut serioase probleme de sănătate. Actul de deces stabilește cauza morții: „*uremie, urmată de colică renală*“.

S-a numărat printre figurile cele mai popularizate ale vremii sale. A fost susținător al socialismului și adept al dreptului de vot pentru femei. S-a numărat printre primele personalități care susțineau produsele comerciale, ca de exemplu, sucul de grape-fruit și costumele bărbătești.

Pentru cititorii săi, a fost personificarea multor virtuți și idealuri. De asemenea, a fost considerat primul scriitor de succes al clasei muncitoare.

Scriitorul

A fost cel mai bine publicat și cel mai bine plătit scriitor al vremii sale: 51 de cărți și sute de articole, mii de scrisori au fost publicate, multe dintre el chiar postum. Cele mai notabile cărți: *The Call of the Wild* (Chemarea sălbăciei, în original), *The Sleeping Wolf* (Lupul adormit), *The Iron Heel* (Călcâiul de oțel), *White Fang* (Colț Alb), *The Sea-Wolf* (inițial *Mercy of the Sea*), *The People of the Abyss*, *John Barleycorn*, *Martin Eden*, *The Star Rover*. Scrierile sale au fost traduse în multe limbi și continuă și astăzi să fie lecturate de cititori din întreaga lume.

Acest geniu al literaturii americane a portretizat viața sa și timpurile, în general, ca pe o luptă nesfârșită a omului cu natura. Milioane de cititori au fost inspirați de scrierile și aventurile sale. Oricum, viața sa a fost mai incitantă uneori chiar decât ceea ce a scris.

Capitolul 1

În sălbătie

*Străvechi rătăcitoare dorințe apar
Să rupă lanțul obișnuinței,
Trezesc din nou din somnul hibernal
Strămoși ai sălbătiei ființe.*

Buck nu citea ziarele, altfel ar fi știu că necazul se zămislea și că asta nu-l privea doar pe el, ci pe orice câine voinic, cu mușchi tari și cu blană lungă și călduroasă, de la Puget Sound până la San Diego. Pentru că oamenii, explorând prin întunericul arctic, găsiseră un metal galben și fiindcă vapoarele și companiile de transport profitau de descoperirea aceea, ducând mii de indivizi ce se repezeau spre ținuturile nordice.

Oamenii aceia voiau câini, iar animalele dorite de ei erau câini puternici, cu mușchi tari, capabili de mari eforturi, cu blană care să-i protejeze de ger.

Buck trăia într-o casă mare din Santa Clara Valley, cea mereu plină de soare. Locul se numea „Ținutul

judecătorului Miller“. Era ceva mai departe de drum, pe jumătate ascuns între copaci, printre care se putea vedea veranda răcoroasă, ce înconjura cei patru pereți.

De casă te puteai apropia pe niște alei pietruite, ce șerpuiiau printre pajiștile întinse, sub pâlcurile de plopi înalți. Mai în spate, lucrurile aveau chiar dimensiuni mai impresionante decât cele din față.

Acolo se găseau marile grajduri, unde o duzină de bărbați și de băieți munceau, casele înșiruite ale celor ce lucrau la vie, locuințele rânduite ordonat ale argaților, via, pășunile verzi, livezile și, pe alocuri, petice de pământ pe care creșteau fructe de pădure.

Se mai aflau și instalația de pompare a fântânii arteziene, și rezervorul uriaș din ciment, care servea pentru baia de dimineață a băieților judecătorului Miller și ca să se răcorescă în după-amiezile fierbinți.

Peste această imensă avere stăpânea Buck. Aici se născuse și aici trăise primii patru ani din viață.

Adevărat, existau și alți câini. Trebuia, într-adevăr, să fie mai mulți câini într-un loc atât de întins, dar ei nu contau. Ei veneau și plecau, stăteau în cotețele lor supraaglomerate sau în obscuritatea casei, ca Toots, mopsul japonez, sau Ysabel, cățelușa mexicană fără păr, creaturi ciudate, care rareori își scoteau nasul pe afară sau puneau piciorul pe pământ.

Pe de altă parte, existau fox-terrierii, câțiva, care lătrau amenințător la Toots și la Ysabel, care-i priveau prin ferestre, apărați de o armată de servitoare înarmate cu mături și pământufuri.

